

Hei og velkommen til podcasten Ta Kommandoen.

Jeg heter Geir Akkur og mange kjenner meg kanskje som fennriken fra kompaniet Lauridsen på TV2.

Jeg har stort sett alt i jobbet med å hjelpe mennesker til å forholde den på livet sitt.

Og i møte med disse menneskene så har jeg selv lært og erfart ganske mye.

Og er ikke sånn at vi alle sammen strever litt under rådflata med forskjellige ting,

og så prøver vi å finne en løsning på alt det vi strever med.

I denne podcast ser jeg så inviterer jeg kjente mennesker som jeg er litt nysjære på

for å bli litt bedre kjent og finne ut hva de strever i hverdagen

og kanskje hvordan de har valgt å løse vanskelig ting i sine liv.

Og det kan vi gjennom at jeg også kan bidra med råd eller tips.

I dag så har jeg inviteret en kar som har skjermet seg inn i folks hjerte,

som den litt naivere porteren til Komans og Harald i scenkværn.

Etter det så har trulssvensen stått fjellstøtt på egne bein

med solo scenersjov og flere TV-serier.

I disse da så er den blant annet aktuell med humor serien Kjendis A.S.

hvor han egentlig spiller en ekstrem utgave av seg selv

sammen med kompanjonene sine Thomas og Harald.

Truls hjerte velkommen skal det være.

Nå sitter vi her og det kunne være at vi ikke gjorde det.

Ja, men i utkanspunktet så når du lyfte at jeg skulle komme hit

så kjente jeg innom at det hadde jeg løst det.

Så var jeg litt sanne her usikker på med skuld og det er av to ting.

Det ene er at jeg skjønte at man kanskje noen ganger Pratt om ordentlige ting
og ordentlige ting har man ofte i med.

Det er det ene, det er greit. Det går fint egentlig.

Det andre er at jeg har jo litt sånn her, først er jeg veldig glad i det.

Ja, har respekt for den der...

Det er et tillegg spørsmålet der.

Til figurinen på TV.

Er det en figur?

Men uansett.

Så jeg var liksom...

F.C., du går rett på, og jeg hadde stået i det rommet der

så hadde jeg ikke fått gode skjødding.

Nei.

For at jeg har det klaret med greit nok for deg i livet

men jeg hadde ikke fått godkjent de forskjellige tingene der.

Jeg fikk ikke det imelt her.

Jeg tror også at vi kunne hatt mye med hverandre høyre i et sånt romm.

Det tror jeg fort kunne skjedde også.

Jeg tror jeg har bytt en gjengange som du sjøkker litt lengre oss.

Ja.

Og du tror det, ja, du også.

Ja, jeg tror det kunne...

Jeg har bare kjent meg så lite.

Ja, nei, men...

Det kan være at du også spiller rolle, men jeg har sett noen episoder hvor du har hjelm på å stå i noe kaldt vann og ha livet opp til 19. eller hvor det er.

Ja, jeg er ikke tøff i trynet.

Og det er ikke noen av disse poenger å være tøff.

Men det er klart at jeg koser meg og jeg på jobb

når jeg finner noen som jeg kan hjelpe litt ekstra oppover for å skrive det sånn.

Har du det sånn privat da?

Ja, det er et av to spørsmålet jeg får oftest.

Det er det, og så får jeg spørsmålet.

Er det vanskelig å ikke le?

Ja.

Fordi de ser at det er morsomt, og så leer ikke jeg,

og da lurar jeg på, er det vanskelig.

Nå prøver jeg ikke å ro med unna.

Jeg skal bare legge til spørsmålet.

Da kan jeg prate litt.

Jeg er nok ikke sånn hjemme.

Nå hører jeg at ungene er litt uenig.

Fordi synes noe at jeg er litt streng,

og det er tøya noe at jeg er.

Men hjemme skal det være et hjemme.

Det er ikke sånn at det begge mine er ikke oppseng av hver eneste dag.

Ofte så gjør det det.

Det er rot i gangen, og vi hører telefonen i alle retninger.

Jeg er jo en typ som glemmer å slå ha lyden på telefonen.

Ja, men da får jeg tak i en.

Så nå slår jeg av der.

Men jeg skjønner.

Jeg må bare si at det er å være en streng pappa.

Det får jeg å prøve med litt på nå.

Jeg må inn mellom være litt streng.

Det trengs jo faktisk på en fireåring og en toåring.

Men også ikke helt hei.

En veldig god varm trygghet.

Man bare nødder å være litt streng.

Eller så lærer de seg å være helt feil.

Som jeg bare sier at jeg selv har en streng pappa.

Han var veldig ålrett.

Han var også veldig streng.

Det er jeg så glad for i dag.

Kan du ha blitt smittet av farlen din med de egenskapene?

Jeg prøver å ikke ta med alle.
Så ærlig må jeg være.
Det er ikke alt han gjør bra.
Men det er garantert ikke alt jeg gjør bra.
Det er ganske vanskelig å være pappa.
Og gjøre alt rett.
Nå var det vanskelig som noen sa til meg en gang.
Det var at vi kommer ikke unna det.
Som foreldre, uten å skade barna våre.
Nei, hva ligger det egentlig?
Jeg tenker ikke hva du sier, uten å skade barna.
Ja, at vi kommer til å gjøre feil.
Ja, vi kommer til å gjøre feil.
Vi kommer ikke unna med det.
Så selv om det pappa gjør til er så stort og godt.
Så kommer vi til å gjøre de vondt.
På et eller annet ispondt.
Og de er litt svært å...
Du har noe rett.
Hva kjenner du da?
Nei, jeg kjenner jo på det.
Jeg vil jo mine jente alt godt.
Det er jo sånn at jeg gleder meg så at de skal komme hjem fra barnehagen.
Så jeg gleder meg så og så.
Vi er der også, og de kommer til hjem.
Og så tenker jeg noen måneder om å gå og legge seg snart.
Ja, ikke så.
Og så går de om å legge seg.
Så tenker jeg, her gud, det var kosj.
Eller tenker jeg alltid så at det var kosj,
hvor jeg gleder meg til den vokkningen imorgen.
Så det er liksom sånn, jeg vil dem så godt.
Men det er jo trøkk.
Ja, det er trøkk.
Og det er ikke alltid slike lett i det trøkk,
å gjøre alt 150 prosent rett.
Jeg er jo...
Nå måtte jeg på å si velsignet om en av hver.
Jeg har en gutter og en jente,
og det blir ganske store nå.
Du har to jenter.
Ja.
Og så har du også damepartner.
Ja.

Det er tre dame i huset.
Ja, og jeg skal jo pusse opp hytten nå.
Ja.
Der legger jeg inn et ekstra toalett.
Ja.
Med tanke på fremtiammen.
Ja, ikke sant.
Ja, for det er jo...
Det er jo gutter og jenter er forskjellige.
Ja.
Det er vis som sol.
På gott og god.
Men faren din, Truls, han var en god pappa.
Selv om han også var da streng, som du sier.
Ja, han var en god pappa i form av at han visste interesse.
Han gav meg selv til litt.
Hans var med og følte meg på det jeg gjorde.
Ja.
Og alt.
Han var kjenn og en hadde pratet og dypt om det.
Og mamma hadde pratet med han.
Ja.
Han var veldig sånn far og søn.
Jeg har i show mitt så forteller jeg om å møte.
Jeg sa jo aldri at vi var glad i hverandre.
Nei.
For det er bare en sånn generasjonsting.
Ja.
Så jeg ringte jo falden en åre før han død,
og så tenkte jeg at,
«Nå skal jeg søn med å ringe han pappa og si at jeg er glad i ham,
for en dag er det forsjent.»
Så jeg ringte,
«Hei pappa, går det bra med det?
Ja, det går bra med meg sann.
Går det bra med deg trulst?»
Ja, det går fint.
Du pappa på det en ting.
Jeg må si at jeg er veldig glad i det.
Ja.
Og da ble det helt stille og sånn,
«Er du sikker på det går bra med deg?»
Ja.
Sånn.

Men jeg fikk sakte.

Ja.

Og det sa jeg,

«Jeg er så glad for i dag.»

Så vi hadde kommunikasjon,

hva kanskje ikke,

derpå alle sånne ting.

Og sånn,

og sånn 20 åring,

så sa den det ikke heller.

Nei.

Han var nok der,

til at han var en fantastisk pappa.

Ja.

Han hadde noen sine mangler,

og spåde som ekte mann,

og som pappa,

men han hadde mye godt i seg.

Han var snill.

Ja.

Og klønatt.

Ja, ja.

Han var jo samgjørart,

og han gikk i grovisa,

og han elsket å ta seg en knert.

Ja.

Mange av dem.

Ja, ja.

Men han gjorde allige enn å slemme

med noen andre akk,

for eksempel.

Nei.

Nei, sånn.

Du fikk selv til litt erfaren din.

Fikk du nok selv til litt?

Ja.

Du kan egentlig så veta ikke

om det var han som ga med deg,

men er det noe jeg har hadd?

Jeg har faktisk ikke alltid satt selv til litt.

Jeg har faktisk gått på en giv.

Og ungdomstid og oppover,

så har jeg ikke alltid leit av litt

etter meg selv egentlig.

Ja.
Prøv å finne ut hverandre.
Men det som var veldig bra,
det at jeg hadde et par hennelser
på skolen,
hvor det var noen som var ganske
kip mot meg.
Ja.
Og det som var det,
og det er det beste der opprevet,
fordi jeg bestent meg ganske
til at jeg ikke henger med kip folk.
Nei.
Nei.
Derfor har jeg sykt mye bra
folk i livet mitt.
Ja.
Runt meg.
Ja.
Og så var det noe med at jeg bare
fikk veldig tro på meg selv,
og en ro med meg selv.
Ja.
Den har hadd med meg kanskje
fra cirka 30.
Ja.
Så de 20 år han var litt på leit.
Hva er det her slags fyre egentlig?
Nei, jeg er.
Ja.
Jeg hadde fikk ikke noe draget
på noe damer.
Jeg var veldig dårlig på det.
Torte jo ikke å si til dem
at jeg digger dem.
Nei.
Helt til at jeg fann ut
bare å gjøre det.
Ja.
Jeg må jo ha et par av dem
jeg digger av som aldri torte
og sadaterer som kom tilbake til
meg og sa,
Hvorfor gjorde du det nå?

For det gjorde de jo.

Sikkert.

Jeg vet det fann.

Ja.

Så selv til litt har kommet

det vært.

Ja.

Og nå har jeg en del i trygget.

Ja.

Nå er jeg veldig fornøyd med meg

selv om jeg veier for mye

og er det helt noe til.

Ja.

Men også,

jeg ser,

altså en del av det

som du har leveret

til det norske folk

må jo ha

en god posjon

selv til litt i bonden.

Altså du har stått

og holdt preken.

Ja.

Det har du gjort.

Ja.

Og sånn stønn.

Det kan ikke også da

var jeg mest redd.

Ja.

Så,

så å gjøre noe

for eksempel å danse

single ladies

i den trange drakten

når jeg ser ut som jeg gjør.

Ja.

Det var ingen problem.

Ja, og de som lurte på det

bare går på YouTube,

det er en opplevelse.

Ja, takk det egentlig.

Ja.

Men poeng at det gjør meg

ingenting,
men jeg skulle plutselig
være litt seriøs i en draken.

Ja.
Så måtte jeg også måtte
by på meg selv lite grann.

Ja.
Så det er litt lettere
å dekke seg bak kontullingen.

Ja, ikke sant.

Jeg vet ikke.

Ja.

Ja.

Og det tror jeg kan være
for mange
at de byer på en annen råd.

Ja.
Så går det helt fint,
for der har man kontroll.

Ja.
Men skal man by på seg selv, så...

Og noe egentlig når jeg
hører meg selv prat om der,
så kan jeg nesten
prata imot en selv til litt.

Men det er noe hvertfall
litt vanskeligere å by
på hele seg selv
inn i seg på sånne ting.

Ja.
Og så har jeg jo alltid også
hadd en sånne her
som er veldig rart.

Det går egentlig ikke
på selv til litt,
for det hadde en sånn frykt
og en angst for å
prate foran folk.

Oi.
Og det skyldes aldri
hva jeg skal si.

Nei.
Det skyldes mer at jeg er redd
for at angst skal komme

og ta meg.
Redd for å være redd.
Redd for å være redd?
Ja.
Og det har jeg også funnet
mer og mer ute av med Åran.
Og det hjelper å ha et senere show
og spilte 150 forutstillinger.
Så det er liksom,
men jeg har vært veldig,
og jeg har liksom prøvd
å utfordre meg selv
og jobbe mot det.
Men den har lukket der,
og det er heldigvis litt bedre.
Ja, for livet kunne jo
vært veldig andres fortryls
hvis du lå åt den angsten
å få mer plass.
Ja.
Og den har fått masse
plass opp igjennom Åran,
hvor jeg hver gang jeg skulle,
eller, ja,
hvis det hadde skrevet,
det jeg skulle si be- og funket,
men hva om jeg er
ikke klar å få det ut,
fordi at angsten tar Åran.
Så, ja, bare det er frykt for frykten.
Det er en fred.
Så den har vært litt sånn hemmones for meg.
Ja.
Og det som ofte ligger i den frykten,
for frykten,
det er jo for folk
at de mister kontroll.
Viktig.
Og det er jo skummelt som fyr.
Ja.
Jeg begynte å holde foredrag
om grønlands turna gikk.
Ja.
Og da startet alltid foredrag

å fortelle om meg angsten.
Ja.
Det er alt.
For hvis det skjedde, så sa jeg bare,
nå skjer det.
Ja, nå, ja.
Alle hadde referansen.
Det er alle viste koffer
jeg ble ikke trynne
og ikke fikk fram et ord.
Ja.
Han måtte få frem det at
nå skjer det, da.
Ja.
Så det hjelper.
Men trus, du har jo
vokst opp med fokus
på deg.
Du slipper å dele
mamma og pappa,
men nå har du jo...
Ennebarn, ja.
Enn du og ennebarn.
Hvem slåste du med når du var liten?
Nei, det var ikke mange.
Nei.
Bortsett, så jeg fikk par
djurlinger et par ganger sikkert.
Ja.
Men det er jo...
Jeg ser jo, jeg har jo
noen venner som er brødre,
som er mye mindre enn meg,
men de er mye tøffere enn meg
på sånne ting.
Ja.
Så det hjelper jo å gå de
feiten der et par ganger.
Det har jeg aldri gjort.
Nei.
Så...
Men jeg slåss egentlig ikke mot noen.
Nei.
Nei.

Jeg gjorde ikke det.
Og jeg ble ganske dulla med
og spesielt til mamma.
Ja.
Og jeg var nok en bortsjemt
møkkafyr lenge.
Ja.
Helt til jeg ble i fjorden
og fikk med å jobbe på videocentret.
Ja.
Videocentret.
Ja, ja, ja.
Jeg jobber i videobutikk.
Vi må få klare folk
hva video er for noe,
for det er interessant.
Det må jeg jo få klare.
Ja, for fadre video.
Vi leder ut...
Ja, nei.
Vi leder ut...
Det her var før streaming,
før DVD.
Vi leder ut VHS.
VHS.
Det var egentlig sånn
kassetta
med film på.
Ja.
Det er ikke at man må si sånt.
Det er jo helt sykt.
Ja.
Jeg jobber i videobutikk,
og det var jo store bisnes.
Ja, ja, ja.
Og Tromsø,
så var det jo en kjede
som jeg fikk lov å begynne å jobbe på,
som var drømmejobben,
når du er 14-15 år.
Ja.
For jeg fikk lov å
ta med de filmene jeg ville.
Ja, og det var stort.

Ja, jeg ser alt av film.
Det var bare det livet handlet om.
Ja.
Og få penger for det.
Men var det der du hente inspirasjon
til å skulle ville selv ut i...
Nei, overhovedet ikke.
Og egentlig det som er litt gøy,
det var jo...
Jeg gikk jo på videregående,
og det var jo sånn
kongspakken jeg gikk på.
Der var det...
Hver jule var det sånn kjent revi.
Bra revi.
Ja.
Alle de som var litt gode
med sånne ting.
Ja.
De kunne gå der.
Jeg meldte meg aldri opp der.
Så jeg hadde jo
dobbel betaling i juleapp,
og vi duserte.
Hahaha.
Hahaha.
Andre jule da
var mye bedre betalt
inn i oppstået der.
Så jeg var ikke interessert i det.
Før jeg begynte da i Oslo
å traffe
Harald Rundeberg,
da ble det mer fart.
Ja, da ble det mer fart.
Ja, fordi jeg var på BA,
fordi jeg skjønner at du hadde
økonomisk teft allerede sånn
14-åring.
Ja.
Men BA,
det var jo igjen den der...
Så jeg jobber jo i Brotenssafe.
Ja.

Min far jobber jo i Brotens
sånn min mor i Sass.
Så jeg begynte bare inn der.

Ja.

Det var jo en ambisjonsløs fyr egentlig.

Ja.

Så jeg bare tenkte, ja,
det var jo topp å jobbe der.

Ja.

Men så fann jeg ut i en aldra 26,
så at det...

Hvor jeg jobber på...

Jeg tror det var kanskje
cirka en overgangen
til Gardemonen.

Ja.

Det var fra fornebute
Gardemonen,
utdanning.

Ja.

Og da var jo alle studiene
treårig på BA,
men en smeglestudie
var bare toårig,
så da ble det det.

Ja, det...

Sjønner du?

Jeg tenkte at jeg trengte noe,
men heldigvis var det review der.

Ja.

Og det er jo bare at jeg ble med
der i hele livet mitt.

Men betyr det at du
har solgt ein dommer?

Nei,

jeg har ikke gullet ut i hytten.

Nei, det...

Nei.

Jeg jobber jo også en megler
en sommer,
etter at det var ferdig.

Ja, ja.

Fann bare ut at det der
skal aldri gjøre igjen.

Nei.

Og det er jo rart for det,
for det finner man ikke ut på studiet.

Rett og slett.

Og det,

jeg synes er interessant,
og det er mange studieretninger,
altså at du får lov til å uthandle deg
fullt ferdig,
og så skal du ut i virket.

Og så viser jeg at det...

Nei, du einer ikke det.

Nei, det er veldig godt på deg.

Nei.

Ja, det er jo stor og offentlig,
ikke det?

Jeg skulle nesten tro at de får
penger å støtte for de
elevne som begynner.

Ja.

Ikke de smarslutter.

Men det er det jo ofte,

når jeg syns jeg blir liksom
lei meg selv.

Legg av å høre meg selv.

Men det er å si ja.

Ja.

Klinke til å si ja, vet du?

Ja, ja.

For at det...

Hvis det er noe du har løst det,
er du usikker på om du får det til
å klinke til å si ja.

Ja.

For du får det alltid stelt på etter denne vis.

Ja.

Ja.

Man må ikke tenke at du ikke er god noe.

Det er jo det som skjedde med meg.

Jeg drakker opp din henne
og sa ja til å være med på revyen.

Og det er jo hele livet mitt denne dag i dag.

Ja.

Alt jeg gjør det på grunn av din henne er rakt opp.

Ja.
Så...
Og det mener jeg bestemt.
Og da mener jeg også at man skal ikke si ja,
at det er alt må si masse nei.
Ja, ja.
Hvis det er noe du liksom
veldig løst å så tenker du,
nei, jeg er ikke god nok.
Det må du bare drikke til.
Det var akkurat det samme som skjedde
for min del også.
Jeg hadde jo ikke noen ambitioner
om å skulle inn i TV i det hele tatt.
Nei.
Også var en kollega,
Espen,
som fikk telefon.
Og den skulle i gang
med et militærkonsept.
Ja.
Et kompaniet med Dagotto og noe greier.
Ja.
Og så...
Og da var du litt...
Det var ikke det at du jobba på det
bruket der alt om å si,
det er det du ikke var.
Nei, nei, nei.
Nei.
Vi var jo ikke til å skep med min ungdommer
og hadde vilmagsleier og greier,
og så få Espen en telefon,
og så spørn trenger dere flere.
Befall.
Ja.
Nei, du skjønner jeg har en karer,
han har også vært i...
han har vært i gaden,
når de sånn...
Ja, ta med han så kan vi se.
Ja, jeg var der.
Og da sa jeg ja.
Riktig.

Og det er sånn som jeg antagelig sa,
du sa, nei,
fordi at...
Nei, jeg skal ikke ut og...
Men hva var det som gjorde,
at du sa ja?
Ja, det er veldig interessant,
fordi da på det stad i livet,
så var det litt...
det var litt plankerskjøring.
Det var litt kjedelig.
Det var ikke så veldig mye gøy å gi.
Å ja, sånn sørte han.
Ja, kjenner jeg.
Ja, det var liksom bare...
det var ikke noe spennende som skjedde.
Tenkte jeg,
tenkte jeg hvis jeg prøver å si ja.
Ja.
Se hva som skjedde.
Det var minstårig.
Det var fantastisk.
Så rakk jeg opp hannet.
Ja.
Og her sitter vi.
Jeg lurar på mer da, når du kom da på disse opptakene.
Ja.
Altså, jeg må jo bare si gøy.
Ja.
Sa da hvor bra du levere der.
Jo, takk.
Altså, du er så bra.
Det er så artig hele det oppleget der.
Og det er at...
Men hvorfor var det du...?
Det er jo mange befall der.
Det var plutselig...
Det er det inspeksjonskrikeren der.
Var det tilfeldig at du gikk inn?
Eller var det audition?
Var det befall audition?
Det var...
Ja, det var litt befall audition, faktisk.
Fordi jeg er utansomte,

så hadde de hente av folk fra heimerne.
Og heimerne er jo ikke stadig tjenestorn.
Det er jo en uke i året, ikke sant?
Og så har jeg en bakgrunn fra drilltroppen i garden.
Ja.
Du kjenner litt til...
Det er ekstra strengt der.
Der er det ekstra strengt.
Riktig.
Så der blir de drilla, for å si det sånn.
Ja.
Og da kunne jeg hente fra min jobbforståelse,
fra 10 i garden.
Ja.
Og så kunne vi se om det passet.
Og så vise seg at det passet ganske bra.
Når du begynte å tøyse med andre trulse,
var det på bråtene safe, altså?
Nei, altså alltid...
Tullet og tøv,
med vennene mine i...
typisk...
Ja, videregående, vil jeg si.
Ja.
Og så mye på jobb.
Mye fjås på jobb.
Felt i oppropshumor, for eksempel.
Ja.
På bråtene safe.
Og det er fantastisk, for de som ikke vet det.
Det er helt nydelig å komponere indiske navn, for eksempel.
For eksempel?
Når du hører over høytaen, så blir det jo noe helt vulgert.
Ja, ja, ja. Har du noen eksempel, da?
Jeg har hørt dem før, men jeg husker dem ikke.
Ja.
My colleague just farted,
and I hate him the bastard.
Det var liksom det som kom over høytaen,
men når man lesede det på en laps, så var det...
Ja, det er veldig hørt det.
For det jeg brukte å gjøre,
vi hadde på formel, som var en sånn lang pier,
og G10-19 var alle bråtene safe avgangene.

Vi hadde kontor ved G10.
Og ved G10 stod det ofte mange av venter.
For eksempel, det var flytetranenheim,
som ut i Europa.
Det har vært foretatt en utgangsforandring på bråtene,
ser ut i en to-totetranenheim.
Nydelig utgang er ferdig.
Og det har vært fattig.
Og det har vært fattig.
Nydelig utgang er en to-totetranenheim.
Nydelig utgang er føsen.
Og da så det bare alle så opp først,
og lyset dem på hverandre.
Hvor noe som fikk med seg? Hvor noe som fikk med?
Og så kom det alltid på engelske, etterpå.
Så vi...
Og bare full panikk i det lokale.
Og bare legge ut en rettelse.
Det vi har ikke utgangsforandringer.
Bare se hvordan det skjedde i det.
Sånn hvert vi på, sammen med å lure kollegaer,
at vi ropte inn...
Det er en sånn...
Det er en bag som ligger her.
Alena, noen som har glømt.
Kan dere oppe opp?
Ong kanskje noen kan komme og melde seg.
Ja.
Og så satt hun og ropt opp.
Ja, hva der står der da?
Det er jo etter juliet.
Vangeliet.
Ja.
Etter noe sånt.
Vil juliet vangeliet?
Juliet vangeliet.
Og så bare står der og flyrer.
Helt jeg prøver å kødde der.
Jan Nitschar og Tor P.
Og så videre.
Så alltid stuller med sånne ting.
Veldig enkel humor.
Men veldig gøy.
Er det fortsatt plasset i dagens litt alvorlig samfunn?

Ja, det er definitivt plassen.
Og det er ikke samfunnet som har gjort at jeg faktisk må skjert med litt.
Det er mer at jeg blir tobarnsfarr.
Mærke det at bare min, for eksempel min Instagram,
hvor jeg hele tiden har jaktet etter artige ting i verden,
så la jeg ut med en gang og hadde en levandes konto.
Jeg har ikke tid til det.
Jeg vil bare...
Det all går på å få ihop denne logistikken du har gjennom familien.
Og det lille hårdt og overst bruker jeg på jobb da,
men jeg har ikke denne lekende tid lenger.
Men det er ikke samfunnet som stopper meg.
Nei, det er ikke det.
Det må være lov å tville meg.
Jeg tror det er helt esensielt til at vi får til å le,
og at vi får til å tøyse, så at det ikke blir forbudt.
Det finner jeg.
Jeg må bare si det til eks ting.
Jeg har jo en jobb.
Jeg får tville meg å si.
Ja.
Så det hjelper kanskje.
Jeg får lov å tville meg.
Even Hellström og Thomas har det lomdagen.
Det er helt fantastisk.
Ja, det er helt nydelig.
Så jeg får sette dette og enkelt tville litt med det også.
Det er veldig gøy.
Og den jobben, den gjør det bra.
Og så lurte jeg på en ting, for at den kjenlis AS som er ute nå,
derfor du utlever for noe...
Raskur.
Ja, raskur.
Ja.
Det var bra oppsemert.
Ja, det er...
Hvis dere vil se på...
Men du får jo fram noe sier der som skaper litt stemning.
Ja, jeg må innrømme at jeg elsker å spille det.
Du vet, jeg er en på TV og har alltid vært jovial og hyggelig.
Ja.
Trulsvensen.
Ja.
Det er folkelighet.

Men nå kommer det en ekte?
Nei.
Nei, jeg tror nok.
Men den ekte...
Den er ganske ekte, den joviale folkelige.
Men ikke helt.
Eller jeg skruer nok litt på.
Jo, jo.
Jeg har jo vært litt sånne hyggelige.
Men jeg er likevel ikke den ras som du ser i kjenlis AS.
Ja, det er en av de.
Han er delig å spelle.
Og jeg har nok litt ras i meg.
Men jeg er stort sett snill med folk.
Det bryr meg om folk.
Ja.
Jeg har...
Jeg er nok ikke sånn.
Men det er definitivt noe inn i mellom.
Hvis det går å anonsi.
Ja.
Nå skal vi ikke røpe noe.
Men jeg så så en liten sånne sjangse dere hadde med...
med innsamling til flykninger.
Ja, flykninger fann jeg her.
Kalles derlig.
Flykningeråde, eller hva enn de kaller deg i denne episoden.
Ja.
Der skal du forhånte...
forhånte humanitært arbeid sammen med Elsik også.
Ja.
Hvor hun da er emosjonelt berørt.
Og du er ikke så veldig.
Nei, jeg gjør det jobb for meg.
Det er jobb, ja.
Men nå må vi understreke det.
Her er det rolle.
Det er rolle, ja.
Ja, ja.
Man er forsiktig hvordan du ser noe.
Du har litt så vet hvordan de sa jeg seg.
Kjenn de sa jeg seg.
Og det er jo en humor serie.
Ja.

Og hvis man da ikke forstår humor, så får man bare litt ansvar.
Hvis man ikke forhåder det.
Men der sa du det.
For det er egentlig det jeg tenker.
Og jeg ser jo noe at...
Jeg lagde en serie som heter Maglen i 2015 eller 2006.
Hvor jeg var også en ras.
Ja.
Jeg likte ikke alle disse som setter og ser trulse som gjør hyggelig jo i alle ting.
Nei.
Den vil ikke at jeg skal være sånn.
Og jeg tror det er litt det som skjer også noe jeg kjennes av oss.
Ja.
For at...
Og spesielt litt eldre mennesker.
Ja.
Den catcher kanskje ikke helt.
Jeg tenker jeg er han virkelig sånn.
Har du blitt dufyselig?
Ja.
Det er det plutselig det som har skjedd.
Ja.
Så det er liksom...
Jeg tenker egentlig sånn som du sa der.
Den får rett nest.
Den får ta det ansvar selv.
Ja.
Jeg er nødt til å få lov å leke og tulle og tøve med sånne ting.
Kommer du til å introdusere jentene for James Bond?
Ja.
Det kommer jeg til å gjøre.
Jeg kommer til å...
Jeg vet hvordan du vil den nå.
Ja.
Den klipper.
Ja.
Hvor jeg drikker meg så full.
Ja.
Ja.
Det må den få se.
Ja.
Så den kan se hva man ikke skal gjøre.
Ja.
Det er opplæring.

Det er fint.

Det er veldig nydelig innfallsvinkel.

Det skal jeg satt og så på når det var scenkveld.

For de som ikke vet det så hadde du en velkomst drink.

Det er alle som skulle på James Bond.

Det er ikke alle som har sett alt.

Men alle har sett den.

Alle har sett den.

Ja.

Det tror jeg faktisk du har rett i.

Men da satte jeg så på fordi det var avisa.

Vege var allerede trygt og dere skulle spille inn nye personer av scenkveld.

Ja.

Ja.

Da lurer jeg på var du pinlig berørt eller klarte du å stå daf.

Jeg var redd.

Ja.

Ja.

Men jeg var ikke redd etter at jeg hadde drikket meg full.

Nei.

Jeg var heller ikke redd etter at jeg sto i knæstående på første side av vege.

Nei.

Men jeg var redd når alle begynte å ringe meg dagen etter og sa, vi er glad i deg.

Vi støtter deg uansett.

Da ble jeg redd.

Ja.

Og da tenkte jeg, herregud, det er det sann det vi oppfattet.

Vi har jo vært der, jeg skulle jo bli full.

Jeg skulle jo lage det artigisk hjert.

Jeg drakk jo 13 dra i martini på 25 minutter.

Det blir man gjerne brystende av.

Vi våknet dagen etter med sprengte blokar på vege øene og var jo sånn.

Men jeg hørte ryktet om at de blannede dem litt tynnere.

Ja.

De kruede.

Ja.

Sånn at de ikke skulle gå ordentlig galt.

Men jeg begynte å bære til hjemmet.

Jo, jo.

Så det som skjedde da, det var dagen etter, så var det enda seks dager til siden køld skulle jeg på luften.

Ja.

Så det forskede at det var litt sånn skandale.

Ja.

Og jeg tenkte ikke i det først, for jeg tenkte, jeg vet ikke hva vi har laget det bare artig.
Men det var så lenge til vi fikk fortalke hvordan det skjedde.

Ja.

Og i tidligere sånn, veste jeg ikke helt hvordan det klippet kom til å bli, hvordan det kom til å se ut.
Nei.

Og da gikk det også sånn en tanke om, det jeg var redd var hvor jeg lov å jobbe vidt i TV.

Ja.

Ja, exakt.

Og jeg hadde en NRK-serie som skulle komme på våren etter.

Og jeg var liksom redd hva dem skulle si det sånn.

Det var jeg redd.

Ja.

Og da dro jeg opp til faktisk Thomas Numme.

Ja.

Og satte der.

Ja.

Og bare så på TV og pratet litt om.

Ja.

Og dem tok litt vare på meg.

Jeg var jo singlemann.

Ja.

Hvis de ikke var litt redd.

Og på dagen der også etter at jeg hadde vært og kjøpt av vise,
folk begynte å sende meg en melding.

Vi er glad i deg.

Vi støtte deg uansett.

Ja.

Så begynte du å ringe på døren min, og der sto jo alle aviser og ville ha mer.

Ja, ikke sant.

Og det ble jeg litt stresset av.

Ja, det skjønner jeg.

Men så fikk vi noen vise klippet, og det er jo bare en glad...

Ja, ja.

Det er bare en snill man som verken skal ha det eller så det noen.

I kontekst.

Og han dritt bare seg selv ut.

Ja, ja.

I kontekst er det her kjempegøy.

Ja.

Men utover kontekst skjønner jeg at noen kan se det som skandala.

Ja.

Og det artig synes jeg, at halter etterpå, så sto jeg jo i guldruten i Bergen,
og var en av prisen åretstev i øyeblikk for å rukke med drittings.

Ja, sant.

Og det som jeg enda gjerer, er at det var folk som måtte stemte fram.

Ja.

På andre plass.

Ja.

Innsettelsen av bare Obama.

Du hadde jo...

Du hadde hatt en tid ute av ramplyset,
altså før ramplyset ble skrudd på,
sånn er overgangen huskru denne trulsen,
for det også skulle bli kjent.

Og det synes jeg var utrolig artig.

Ja.

Jeg synes jeg var helt sånn syktgøy.

Ja.

Og plutselig var i det ramplyset.

Ja.

Og jeg har blitt mye roligere til det nå.

Ja.

Men der og da så skjønte jeg liksom ingenting,
for at folk kom og sa hei, og kom og snakket,
og aldri opplød mak.

Nei.

Og jeg fikk jo jobb i sentkveld,
som var et veldig hyggelig bra program å få jobb i.

Ja.

Og flinke folk som vi lagde artige snutter.

Ja.

Så det var en drøm egentlig.

Ja.

Det var en kjennelse.

Følte jeg glede ved å gjøre det her.

Så jeg synes det var kjempest av seg å bli kjendis først.

Ja.

Og egentlig aldri synes det var kjipt,
men jeg tror nok jeg digger det,
mer enn jeg gjør nå.

For nå synes jeg nå er jeg nå der.

Ja, ja.

Nå har jeg ventet meg til det,
og jeg synes jeg har snakket meg mot det.
Jeg klager ikke over å være det.

Nei, nei.

Men da synes jeg det var veldig rart å bare være ute der.

Og så er jeg veldig glad at jeg ble kjent

for å egentlig lage de humorsnutterne.
Jeg sier ikke at alle likte det,
og det var gøy å komme ut med det.
Og ikke være kjent for eksempel så mange i dag
for å være deltager i et realityprogram.
Det var liksom, vi hadde lag nok.
Det synes jeg var gøy.
Så jeg fikk lage det med fine folk.
Ja, du kunne jo hatt inn første opptredde som en annen skurk,
og det hadde jo fort kun...
Det kunne gå dalle ved ja, det.
Det kunne gå til alle veier.
Ja.
Men jeg husker det veldig godt.
Og jeg synes egentlig det er delig å være ærlig på det,
for det er lov å like ting.
Ja.
Du skal liksom, du skal liksom ikke...
Å ja, han synes det var så stass å være kjendig.
Jeg prøv, det er kjempert det i periode.
Ja, ja.
Men det må...
Jeg skal si, jeg trenger ikke hver dag.
Det er også kanskje feil.
Osvalotte, min samordere bruker å si til meg at
jeg tror du har det savnet og det er godt trulst,
for du vet ikke hvor mye gleder du har av det.
Nei, sant.
For å mene at jeg får litt kjennester her og der,
uten at jeg tenker over det.
Ja, ja, sånn.
Og jeg tenker faktisk ikke over det.
Jeg mener, jeg bruker ikke.
Jeg er ikke nå.
Jeg går aldri tilbi i kø.
Jeg går aldri sånn.
Men hun mener at det skjer uten at jeg tenker over det.
Ja.
Så det har jo sin fordel.
Men alle med daller har to sider.
Ja.
Men jeg vil ikke si at denne negativet er så stort for min del.
Det kan hende at hvis vi har...
Hvis det er utel om mine tre jente,

kanskje vi har en diskusjon om noe,
kanskje sånn, du må ikke gå der,
og du må ikke gjøre deg,
og kanskje bli litt uenig om noe.
Vi er alltid glad i hverandre, men uenig.
Og så kommer det noen som vil ta bilder.
Ja.
Og jeg må bare si, jeg har aldri noe i mot å ta bilder.
Så det er kjempeugelig.
Det er det jeg lever av.
Det er top.
Men da kan det være litt sånn,
for da skal jeg virkelig ge det menneske oppmerksomhet,
og ikke når det er viktere der og der å være med familien.
Eller skal jeg bare si at jeg kan ikke noe.
For jeg vet jo at menneske som vil ta bilder,
synes jeg er en ras.
Så det synes jeg er litt vanskelig noe.
Men det er et minimalt problem.
Ja, det er jo mikroskopisk.
Ja, virkelig.
Men sånn eller så har jeg egentlig ingenting imot deg.
Og jeg turer også derfor at jeg turer en fyr som oppfører meg.
Ja.
Så hvis jeg...
Det er klart hvis jeg gjør noe kagalt, så vil det vises veldig mye mer.
Ja.
Men det handler noe egentlig stort sett bare om oppføres.
Finns titlen Riks humorist enda?
Det vet jeg ikke.
Hvor du vil med det spørsmålet.
Ja, ja.
Vi var også nok til å vite at det har fantes en gang.
Ja, ja, ja.
Riks humorist.
Altså Wesenlund.
Ja.
Kirkvåg.
Ja.
Ja.
Men det er jo dårlig å ikke si at jeg har hele sted nå når man først nævner.
Ja, men dette var jo Riks humorist.
Ser du der selv i den samme kategorien?
Nei, det vet jeg ikke meg gjør.

Nei, det gjør jeg ikke.
Vi har vært for ikke sammenligende med de.
Det er fantastiske storhetene der.
Og da ville jeg jätte at det er av respekt.
Ja, av respekt, uansett.
Jeg vet ikke.
Der har du overskrift å si.
Ja, ja.
Nei, det er ikke men...
Men jeg merker det at jeg treffer i mange aldre.
Yes.
Og jeg treffer i mange dele av landet.
Ja.
Men det er også fordi at jeg tror mine humor er denne folkelig.
Det er jo ikke den mest sofistikert og kuleste.
Den er litt lettere.
Jeg tror det er mange som er litt...
Merk, det ulmer litt er at det er nok noen som er litt lei.
Ja, ja.
Og det er helt greit.
Ja, ja.
Det er så delig i dag fordi at du må bare velge det bort.
Ja.
Jeg synes noe er kjærlig.
Du må bare slå det av.
Ja, ja.
Det er jo så mange kanaler som er fint ting å finne på.
Så jeg er ikke bekymret lenger.
Jeg tenker at de som synes jeg har dårlig humor,
det er så jævlig greit.
Men det er jo de som er idioter som fortsetter å høre på meg.
Ja.
Det er sånt.
Ja.
Og det er veldig enkelt fordi du valgte jo en livsfil.
Og så fikk jeg ganske tidlig.
Nemlig det at det kjipe folk.
Gid jeg ikke å ha i livet mitt i sliden.
Det er sant.
Det gitt jeg ikke.
Og da blir jo den rette snor.
Seiner også.
Ja, veldig.
Ja, ja, ja.

Ja.
Vi har jo begge kjent på å ha mange burster.
Jeg tror du leder lite grander på meg.
Ja, 51 ble jeg her nå i forrige uke.
Ja.
Og gratulerer med 51 å en uke.
Savna at du ikke sa det tidligere i episodeen.
Ja.
Det var greit.
Da klipper de en litt tidligere som ble.
Ta de introen.
Ja, ta de introen.
Nei, det går ikke å nå si.
Herregud.
Truls som nå er 51.
Var 51 burster som betydende noe for deg?
Den var det i form av at det følte veldig kjærlighet.
For jeg begynner å overraske av min kjæreste i så tidig grader.
Ja.
For å fløy meg til Roma.
Oi.
Og der skulle jeg møte en trevende par.
Oi.
Og der stod det 50 mennesker.
Som folk jeg var veldig glad i.
Ja.
Det var nesten, det var sjokkerende.
Ja.
Så det var bare litt rystet.
Jeg tok meg egentlig hele helga på å skjønnegentlig.
For jeg følte liksom på å ha lukket tip og det her.
Hvordan tar man inn det?
Ja, nei, det var vanskelig.
Men i etter 10 har jeg bare blitt mer og mer glad i det.
Jeg var litt sjokkert der, og da hadde jeg veldig fin helg for alle.
Ja.
Men jeg ble veldig sjokkert.
Ja.
Når jeg blir 50 eller så må jeg si at jeg har jo aldri brydd meg om det.
Jeg har ikke vært redd for døden.
Jeg har ikke brydd meg om å bli gammel.
Helt til at jeg fikk de to igjen barn.
Da har jeg tenkt at hvor lenge kan jeg som overvektig være her.
Jeg må gjøre noe.

Ja.

Det har jeg tenkt.

Også har jeg tenkt at, herregud, jeg må bare få oppleve mest mulig av dem.

Ja.

Så nå har jeg lyst til å bli...

Nå har jeg plutselig blitt litt urolig for det.

Nå kan jeg tanke på det når jeg setter meg i et flyg.

Ja.

Så det har skjedd nok med meg der.

Jeg har aldri bryd med om det, Ellers.

Truls, vi har fått...

Vi har fått berørt en god del ting her nå.

Det synes du har vært veldig, veldig hyggelig.

Jeg synes det er fint det du sier om å velge hvilke mennesker du vil ha i livet.

Ja.

For det tror jeg folk der ute også kan tenke litt over.

Har du kjipe mennesker i livet ditt, så stiller jeg spørsmålet.

Hva skal du med det?

Og se om det går an å velge en fin folk eller...

Så legg til et citatet.

Et trulsvensen citatet.

Det perfekte liv er å ikke jakte på det perfekte liv.

Og med det, så går vi innen for landning.

Hilsen, råtene safe og alle andre selskaper.

Dette har vært veldig hyggelig selskapetruls.

Ja, da er det klart for noen avslutning på...

Nei, jeg prøvde med de ikke.

Nei.